

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyně JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **Ing. V. M.**, proti žalované: **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované 7. 12. 2011, č.j.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 29. 9. 2011, č.j. byla zamítnuta žádost žalobkyně o starobní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 28 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů.

Proti rozhodnutí podala žalobkyně námitky, které byly doručeny žalované dne 4. 11. 2011.

Rozhodnutím žalované ze dne 7. 12. 2010, č.j., opravené usnesením ze dne 16.1.2012, č.j. v označení data vyhotovení, správně dne „7.12.2011“, byly námitky zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 29. 9. 2011 bylo potvrzeno.

Ve včas podané žalobě poukázala žalobkyně na chyby v rozhodnutí ze dne 29. 9. 2011 týkající se data vyhotovení, které namísto dne „7. 12. 2011“ bylo označeno dnem „7. 12. 2010“. Dále v odůvodnění rozhodnutí byl nesprávně uvedený nástupnický stát SSSR „Kazachstán“ namísto „Kyrgyzstán“. Dále namítla, že jí byl přiznán částečný invalidní důchod ode dne 28. 9. 2007, nebyla jí však uznána doba pojištění od srpna 1970 do května 1977 a studium na vysoké škole v SSSR. Uvedla rovněž, že v osobním listu důchodového pojištění ze dne 30. 8. 2011 chybí údaje o zaměstnání uchazeče o zaměstnání. Navrhla proto přezkoumávané rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 6. 3. 2012 k žalobním námitkám sdělila, že pokud žalobkyni nebyla zohledněna při rozhodnutí o přiznání částečného invalidního důchodu (rozhodnutí ze dne 22. 10. 2008) doba pojištění a doba studia v Kyrgyzstánu, pak nelze tuto skutečnost řešit v rámci daného sporu, neboť předmětem řízení je přezkoumání zákonnosti rozhodnutí žalované ze dne 7. 12. 2010, kdy s ohledem na usnesení žalované ze dne 16. 1. 2012 byla provedena oprava data vyhotovení rozhodnutí správně dne 7. 12. 2011. Týmž opravným usnesením bylo dále ve čtvrtém a šestém odstavci odůvodnění v rozhodnutí žalované ze dne 7.12.2011 změněno uvedení nástupnického státu SSSR „Kazachstán“ na „Kyrgyzstán“.

Žádost o částečný invalidní důchod žalobkyně uplatnila dne 4. 6. 2008, rozhodnutím ze dne 22. 10. 2008, č.j. 515 809 402/423 byl jí přiznán částečný invalidní důchod podle ust. § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do dne 31. 12. 2009, a to ode dne 28. 9. 2007. Proti rozhodnutí nepodala žalobu, rozhodnutí je tudíž pravomocné.

Dále žalovaná uvedla, že po rozpadu Svazu sovětských socialistických republik v roce 1991, byly o platnosti a aplikaci Dohody vedeny jednání s jednotlivými nástupnickými státy. Vůči Kyrgyzstánu pozbyla Dohoda platnosti ke dni 30. 4. 2004, kdy byla ukončena úspěšně jednání. Jestliže tedy žalobkyně uplatnila žádost o starobní důchod dne 4. 6. 2008 (správně dne 18. 5. 2011), stalo se tak již za bezesmluvního stavu mezi Českou republikou a Kyrgyzstánem. V této souvislosti je nutno uvést, že teprve na základě nálezu Ústavního soudu ze dne 3. 6. 2009, č.j. I ÚS 420/09-32 byla platnost Dohody prodloužena až do dne 23. 9. 2009, kdy byla ve Sbírce mezinárodních smluv publikována sdělení o ukončení platnosti Dohody. Konec platnosti Dohody ve vztahu ke Kyrgyzstánu byl publikován pod č. 80/2009 Sb. m.s.

Namítá-li žalobkyně, že na osobním listu důchodového pojištění ze dne 29. 9. 2011 chybí údaj o zaměstnání a uchazeč o zaměstnání – náhradní doba pojištění, pak žalovaná odkázala na ust. § 5 odst. 1 písm. n) zákona o důchodovém pojištění, podle něhož *osoby vedené v evidenci úřadu práce jako uchazeči o zaměstnání po dobu, po kterou jim náleží podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci a v rozsahu nejvýše tří let též po dobu, po kterou jim tato podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáleží s tím, že tato doba tří let se zjišťuje zpětně ode dne vzniku nároku na důchod, doba, po kterou podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáležela před dosažením věku 55 let se do ní započítává v rozsahu nejvýše jednoho roku a nezapočítává se do ní doba účasti na pojištění podle § 6 odst. 1 písm. a) a odst. 2 a doba výkonu výdělečné činnosti, která podle*

zvláštního právního předpisu nebrání (není překážkou) zařazení a vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání, a to i když tato činnost zakládá účast na pojištění.

Podle potvrzení Úřadu práce Brno-město ze dne 7. 5. 2008 byla žalobkyně vedena v evidenci uchazeče o zaměstnání ode dne 2. 1. 1990 do dne 16. 1. 1991, ode dne 19. 4. 1994 do dne 31. 7. 1994, ode dne 8. 1. 1996 do dne 28. 9. 2005, ode dne 1. 3. 2008 do dne 31. 3. 2008, a z toho jí byla podpora v nezaměstnanosti poskytována v době ode dne 8. 1. 1996 do 7. 7. 1996 a ode dne 1. 3. 2008 do 31. 3. 2008.

Co se týče hodnocení takové doby do dne 31. 12. 1995, pak podle § 13 odst. 2 zdp se za náhradní dobu pojištění považuje též náhradní doby získané před 1. lednem 1996 podle předpisů platných před tímto dnem. Podle § 9 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/1988 Sb., trvaloli zaměstnání alespoň rok, započítává se do něho jako náhradní doba nezaměstnanosti.

Co se týče pohledu hodnocení doby evidence u úřadu práce jako uchazeče o zaměstnání od 1. ledna 1996, pak v případě, že podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáležela před dosažením 55 let věku, lze takovou dobu hodnotit v rozsahu nejvýše jednoho roku.

Dle uvedeného potvrzení Úřadu práce Brno-venkov ze dne 7. 5. 2008 byla žalobkyni vyplacena podpora v nezaměstnanosti pouze v době ode dne 8. 1. 1996 do 7. 7. 1996 a ode dne 1. 3. 2008 do 31. 3. 2008. V ostatních obdobích nikoliv. Tato doba byla v souladu s § 5 odst. 1 písm. n) zdp hodnocena jako náhradní doba pojištění. Jelikož žalobkyně byla vedena v evidenci úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání před dosažením 55 let věku a nebyla jí poskytována podpora v nezaměstnanosti ani podpora při rekvalifikaci, bylo možné takovou dobu evidence u úřadu práce jako uchazeče o zaměstnání zhodnotit nejvýše v rozsahu jednoho roku. Tomuto rozsahu odpovídá započtená doba uchazeče o zaměstnání – náhradní doba pojištění ode dne 21. 1. 2004 do 31. 12. 2004 (346 dnů) a ode dne 1. 1. 2005 do 20. 1. 2005 (20 dnů).

S ohledem na výše uvedené, žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

Při jednání u Krajského soudu v Brně dne 30. 10. 2012 uvedla žalobkyně, že na území České republiky se zdržuje od roku 1977, provdala se za českého státního občana, dne 31. 12. 1985 se jí narodila dcera. S manželem nežili ve společné domácnosti od roku 2001, následně poté se rozvedli. V roce 1992 nabyla české státní občanství. Trvalý pobyt má na území České republiky hlášen od roku 1977. Je poživatelkou částečného invalidního důchodu ve výši 3.492,- Kč, pracuje jako pojišťovací poradce. I nadále trvala na žalobě.

Zástupce žalované navrhl, aby vzhledem k písemnému vyjádření žalované ze dne 6. 3. 2012 byla žaloba zamítnuta.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně, narozená dne 9. 8. 1951 v Kyrgyzstánu opakovaně podávala žádosti o dávku důchodového pojištění (dne 19. 11. 1999, dne 25. 7. 2003, dne 5. 5. 2004 a dne 11. 9. 2004), žádostem nebylo vyhověno. Teprve na základě žádosti o přiznání částečného invalidního důchodu podané dne 4. 6. 2008, rozhodnutím žalované ze dne 22. 10. 2008, č.j. 515 809 402/423, jí byl přiznán částečný invalidní důchod ode dne 28. 9. 2007. Dne 18. 5. 2011 podala žádost o starobní důchod s požadavkem jeho přiznání ode dne 9. 8. 2011. Rozhodnutím žalované ze dne 29. 9. 2011, č.j. 515 809 402/423 byla zamítnuta její žádost o přiznání starobního důchodu pro nesplnění podmínek ust. § 28

zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů s odůvodněním, že získala pouze 21 let a 162 dnů pojištění.

Při posouzení věci soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, odst. 2 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

Krajský soud v Brně posoudil důvodnost žaloby z hlediska platných českých právních předpisů a předpisů mezinárodního práva veřejného.

Podle ust. § 29 odst. 1 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, pojištěnec má nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 27 let a dosáhl důchodového věku v roce 2011.

Žalobkyně se narodila dne 9. 8. 1951, vychovala jedno dítě, věku 60 let dosáhla dne 9. 8. 2011. Zákonnou podmínku „důchodový věk“ ve smyslu citovaného ustanovení § 29 odst. 1 písm. c) zdp tedy žalobkyně v roce 2011 splnila, nesplnila však druhou zákonou podmínku, tj. získání potřebné doby pojištění, neboť získala, jak vyplývá z osobního listu důchodového pojištění, pouze 21 roků a 162 dnů.

Důchodové nároky občanů, kteří získali dobu pojištění (zaměstnání) v České republice a v bývalém Svazu sovětských socialistických republik (SSSR) a v Kyrgyzstánu, byly právně upraveny Dohodou mezi ČSR a SSSR o sociálním zabezpečení ze dne 2. 12. 1959, č. 116/1960 Sb. (dále jen „Dohoda“). Po rozpadu Svazu sovětských socialistických republik v roce 1991 byly o platnosti aplikaci Dohody vedena jednání s jednotlivými nástupnickými státy. Ve vztahu k jednotlivým postsovětským státům se česká strana řídila stanoviskem Nejvyššího správního soudu vyjádřeného v rozsudku sp. zn. 4 Ads 40/2003 ze dne 23. 3. 2005, www.nssoud.cz, podle něhož platnost Dohody ve vztazích mezi Českou republikou a uvedenými státy zanikla okamžikem obnovení jejich státnosti, tedy v případě Kyrgyzstánu, datum ukončení sukcesních jednání byl den 30. 4. 2004. Teprve na základě nálezu Ústavního soudu ze dne 3. 6. 2009, č.j. I ÚS 420/09-32 byla platnost Dohody prodloužena až do dne 23. 9. 2009, kdy byla ve Sbírce mezinárodních smluv publikována sdělení o ukončení platnosti Dohody. Konec platnosti Dohody ve vztahu ke Kyrgyzské republice byl publikován pod č. 80/2009 Sb. m.s. Jestliže tedy žalobkyně podala žádost o starobní důchod dne 18. 5. 2011, tj. v době, kdy se jednalo již o bezesmluvní stav mezi Českou republikou a Kyrgyzskou republikou, nemohla žalovaná při rozhodování o žádosti o dávku důchodového pojištění podanou dne 18. 5. 2011 vycházet z Dohody, která již pozbyla platnosti.

Pokud se týká žalobních námitek žalobkyně, sice nezohlednění doby pojištění a doba studia v Kyrgyzstánu v době platnosti Dohody i absence údaje o zaměstnání a uchazeče

o zaměstnání – náhradní doba pojištění, soud se ztotožňuje s argumentací žalované vyjádřenou v písemném stanovisku ze dne 6. 3. 2012, na kterou v plném rozsahu odkazuje.

Na základě shora uvedeného dospěl soud k závěru, že přezkoumávané správní rozhodnutí žalované netrpí vadou chybného posouzení právní otázky, a proto uzavírá, že žaloba je nedůvodná. Ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. byla proto zamítnuta.

Žalobkyně ve věci samé nebyla úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. října 2012

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová